

## ”برهما باپ ڪي ايڪ شپ آها“

آڄ باپ دادا وڃي رتنون ڪو دڪ رهي هئ. آڄ ڀڳت لوڳ وڃڻ دشمني مناءِ رهي هئ. ڀڳتون ڪا هئ جلاڻا اڙ ٿر بچون ڪا هئ ملن منانا. جلاني ڪي باد ملن منانا هوتا هئ. ڀڳتي مارڳ ۾ ڀي راوڻ ڪو جلاني ڪي باد آرڻات وڃڻ پراپت ڪرني ڪي باد ڪوئسا ملن دڪاتي هئ؟ ڀڳتي ڪي باتون ڪو تو اچي طرح سين جانتي هو. راوڻ سماپت هوني ڪي باد ڪوئسي اسٽيج هو جاتي هئ؟ اُسڪي نشاني ڪيا هئ. ”ڀرت ميلاپ“. يهه هئ بردرهڊ ڪي اسٽني. ڀائي ڀائي ڪي درشتي ڪي نشاني هئ، شيوا اڙ سنيهه. سنيهه ڪي نشاني ديپ مالها دڪائي هئ. شيوا ڪي سڦلٽا ڪا آڌار بردرهڊ دڪايا هئ. اُسڪي بنا ديپ مالها نهين مناءِ سڪتي. ديپ مالها ڪي سوا راجيه تلڪ نهين ڪر سڪتي. تو آڄ يادگار ”وڃڻ دشمني“ منائي هئ. اسڪا آڌار پهلي آشتمي مناتي هئ. بنا آشتمي ڪي وڃڻ نهين. تو ڪهان تڪ پهونچي هو؟ آشتمي منائي هئ؟ سڀي نوڌرگا بن گئي هئ؟ آشت شڪتي اڙ ايڪ شڪتيوان. سرو شڪتيوان باپ ڪي ساڻ آشت شڪتي سوروپ اُسي نوڌرگا بني هئ؟ ڌرگا آرڻات ڌرڳڻ سماپت ڪر سروڳڻ سمپن بني. تب هين دسهڙا مناءِ سڪتي هئ. تو باپ دادا ديڪني آئي هئ ڪ بچون نين دسهڙا منايا هئ؟ هرايڪ اپني آپڪو اچي طرح سين جانتي هو اڙ مانتي ڀي هو ڪ مئن نين دسهڙا منايا هئ يا آشتمي منائي هئ! اوناڻي تيلي لڱائي هئ؟ يا آلپ سميه ڪي تيلي لڱائي هئ؟ راوڻ ڪو جلايا هئ يا راوڻ ڪي سرو وئش ڪو جلايا هئ؟ راوڻ ڪو سماپت ڪيئا هئ وا راوڻ راجيه ڪو سماپت ڪيئا هئ؟

آڄ وطن ۾ برهما باپ ڪي روح رهاڻ چل رهي ٿي، ڪس سميه؟ (ڪلاس ڪي سميه) باپ دادا ڀي بچون ڪي روح رهاڻ سُنتي هئ. سڀي مٽجارت ڀڄي، جب يهه پرشن پوڄا جاتا هئ ڪ دسهڙا منايا هئ؟ تو نه نان ۾ هات اُناڻي، نه هان ۾ هات اُناڻي. اُگر لڪاتي ڀي هئ تو جواب ديني ۾ ڀي بڙي چٽر هئ. جوڻ ڀي نهين بولتي، ليڪن سپشت ڀي نهين لکتي. تين چار جواب سڀڪو آتي هئ اڙ اُن هين جواب ۾ ڪوئي نه ڪوئي جواب ديتي هئ. تو برهما باپ ڪي روح رهاڻ چل رهي ٿي. برهما باپ تو گهر ڪي گيت ڪا اڏگهاڻ ڪرني ڪي ليئي بچون ڪا آواهن ڪر رهي هئ. ليڪن سڀڪي آڄ ڪي پرشن ڪي اُتر ڪاغذ پر نهين، من ڪي سنڪلپ دواران تو باپ ڪي آڱي سپشت هين هئ. ڪلاس ڪي سميه ڀڄي (دادِي) پرشن پوڄ رهي ٿي اڙ باپ دادا سڀڪي اُتر دڪ رهي ٿي. اُتر ڪا سار تو سنا هين ديئا. سُناني ڪي ڀي آوشيڪتا نهين، آپ زياده جانتي هو. اُتر ديڪتي هوئي برهما باپ نين ڪيا ڪيئا؟ بڙي اچي بات ڪي. برهما باپ ڪي وشيشٽا سمپن سنسڪار ڪو جانتي هو. وشيشٽا ڪي سنسڪار ڪا هين ڀارت بجايا، وه آب ڪيا هونگا؟ اُس بات ڪا سنهنڌ برهما باپ ڪي آدي ڪال ڪي پرويشٽا ڪي جيون سين سنهنڌت هئ. جب رزلت ديڪي تو ايڪ سيڪنڊ ڪي ليئي برهما باپ بڙي سوچ ۾ پَر گئي اڙ بولي، آڄ ايڪ بات هماري پورڻ ڪرني پرينگي، ڪوئسي؟ برهما باپ نين بولا ”آڄ همين چاڀي دي دو“. ڪوئسي؟ سڀڪي ٻڌيون ڪو پريورتن ڪرني ڪي، سمپن بناني ڪي. جئسي آدي ڪال ۾ ڀي چاڀي ڪا نشا ٿا، خزان هئ، چاڀي هئ، بس ڪولنا هئ. اُسي برهما باپ نين ڀي آڄ سمپن بناني ڪي چاڀي ڪي باپ سين مانگني ڪي. اُس سميه ڪي درشيه ڪو ساڪار ۾ اُنيو ڪرني والي جان سڪتي هئ ڪ برهما اڙ

باپ کي ڪٿي روح رهاڻ چلتي ٿي. آب برهما ڪو ڇا ٻي دي سڪتي هئ؟ اؤر برهما ڪو باپ نان ڪر سڪتي هئ؟ ٻڃي ڀي نه تو نان ڪرتي، نه هان ڪرتي هئ.

ليڪن اتنا اوشيه هئ ڪ برهما باپ ڪو بچون ڪو سدا سمپن ديکني ڪي بهت بهت اڇا هئ. بنني هئ، يه نهين آب بن جائي. جب ڀي بچون ڪي باتين چلتي هئ تو برهما ڪي صورت ديپ مالها ڪي سمان بن جاتي، اٿسي تيور اُمنگ اؤر ماسٽر ساگر ڪي سمان اونچي لهر پندا هوتي جو اُسي اُمنگ ڪي اونچي لهر ۾ سڀڪو سمپن بناء ديپ مالها جڳا دي. برهما باپ ڪي ساڪاري چريتر ۾ يه اُنيو ڪيئا هئ ڪ برهما ڪو ايڪ بول جنر سين هين نهين اڇا لگتا، وه ڪوئسا؟ اُپني ڪاريه ۾ ڀي وه اڇا نهين لگا، نه بچون ڪي. ”ڪب ڪر لينگي“ يه شبد اڇا نهين لگا. هر بات ۾ آب ڪيئا اؤر ڪرايا. شيوا ڪي پلٽن ۾ ديکو، سو ڪي پريورتن ۾ ديکو، اُپي اُپي جاتو، اُپي اُپي ڪرو، ٿرين ڪا ٿائير ٿورا هئ تو ڀي جاتو، ٿرين لپت هو جائينگي. تو ڪيا سنسڪار رها؟ ”اُپي اُپي“ ڪب نهين ليڪن آب. تو جئسي وشيش پاشا ”اُپي اُپي“ ڪي سني. اٿسي هين آج ڀي وطن ۾، اُپي اُپي هونا چاهيئي، يهي پاشا چل رهي ٿي. ايڪ اؤر هسي ڪي بات سُناتي هئ، وه ڪيا هونگي؟ برهما باپ سيمر سمپن هوني ڪي ڪارڻ يه ديڪ نهين سڪتي ڪ ٻڃي ”ڪب ڪب“ ڪيون ڪرتي هئ! اس ليئي بار بار باپ ڪو ڪهتي، يه ڪيون نهين بدلتي، يه اٿسي ڪيون ڪرتي هئ؟ آب تڪ يه ڪيون ڪهتي هئ؟ آشچريه لگتا هئ. ڊراما ڪي بات الڳ رهي، يه رمٽيڪ هسي ڪي بات هئ. اٿسي نهين ڊراما ڪو نهين جانتِي هئ ليڪن ديڪ ديڪ ڪر سنيه ڪي ڪارڻ باپ سين هستي هئ. باپ سين هسي ڪرنا تو چوڻي هئ نان. باپ ڀي مُشڪراتي هئ. تو آب برهما باپ ڪيا چاهتي هئ، يه تو جان ليئا نان؟ آب مُڪت بن مُڪتي ڌام ڪي گيت ڪو ڪولني ڪي ليئي باپ ڪي ساڻي بنو. يه هئ برهما باپ ڪي بچون ڪي پرت ”شپ آشا“ پهلِي يه ديوالي منائو، باپ ڪي شپ آشا ڪا ديپڪ جڳائو. اُسي ايڪ ديپڪ سين ديپ مالها ستمه هين جڳ جائينگي. سمجها؟ اڇا. ڦر پرت ميلاپ ڪا رهسيه سُنائينگي. اڇا.

**اٿسي باپ دادا ڪي سريشت سنڪلپ ڪو ساڪار ۾ لاني والي، اوناڻي دري سنڪلپ ڪي ٽيلي لڱاءِ اوناڻي وجئي بنني والي، ساڪار باپ ڪي سمان سدا ”آب“ ڪي پاشا ڪرم ۾ لاني والي، ڪي ڪو سماپت ڪر سڀي ڪو ساڪار باپ ڪي مُورت، مُورت ۾ دڪاني والي، اٿسي وجئي رتون ڪو باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر نمستي.**

**ڪماريون سين:-** ڪماريان تو هئ هين اڙتا پنچي. ڪيونڪ ڪماريان آرڻات سدا هلڪي. ڪماري آرڻات ڪوئي بوجه نهين. هلڪي چيز اوپر جائينگي نان. سدا اوپر جاني والي معنيٰ اونچي اُستيچ پر جاني والي. تو اٿسي هو؟ ڪهان تڪ پهونچي هو؟ جو باپ ڪي شريمت هئ اُسي پرماڻ، اُسي لڪير ڪي اندر سدا رهنِي والي سدا اوپر اڙتي رهنِي هئ. تو لڪير ڪي اندر رهنِي والي ڪوئن هوئي؟ ”سچي سينا“ تو سڀي سچي سينائين هو نان؟ پڪا؟ لڪير ڪي ٻاهر پانوئڪالا تور اوڻ آ جائينگا. راوڻ انتظار ۾ رهتا هئ ڪ ڪهان ڪوئي پانوئڪالي اؤر مئن پڳائون! تو ڪماري آرڻات سچي سينا. يهان سين ٻاهر جاڪر بدل نه جانا. ڪيونڪ مڌوبن ۾ وايومنڊل ڪي وردان ڪا پرياءُ رهتا، يهان ايڪسٽرا لغت هوتي هئ. وهان محنت سين چلنا

پرينگا. ڪماريون ڪو دڪان ڪر باپ دادا ڪو هزار گُٿا خوشي هوندي هئ ڪيونڪ ڪسائون سين  
بچ گئي. تو خوشي هونگي نان. اچا آبي پڪا واعد ا ڪرڪي جانا.

**پانڊوون سين:-** سڀي پانڊو شڪتي روپ هو نان؟ شڪتي اوڙ پانڊو ڪمبائيند هو؟  
سرو شڪتيوان ڪي آگي شڪتي بن جاتي اوڙ ڀارت بجاني ۾ پانڊو. سرو شڪتيوان ڪو شڪتي  
بن ڪر ياد نهين ڪرينگي تو مزا نهين آئينگا. آتما سيتا هئ اوڙ وه رام هئ. تو اس ڀارت ۾  
پي بهت مزا هئ. يهي ڀارت سڀ سين وندر فل هئ سنگر ڪا. جو پانڊو شڪتيان بن جاتي اوڙ  
شڪتيان پائي بن جاتي. اس سين سڌ هوتا هئ ڪ ”ديه پان پوڻ گئي“. آتما ۾ دونو هين سنسڪار  
هئ. ڪي ميل ڪا ڪي فيميل ڪا ڀارت تو بجايا هئ نان. سنگر ڀر مزا هئ عاشق بن معشوق ڪو  
ياد ڪرنا. شڪتي بن ڪر سرو شڪتيوان ڪو ياد ڪرنا. سيتا بن ڪر رام ڪو ياد ڪرنا.

**ماتائون سين:-** شڪتي سنا سدا شسترداري هئ نان؟ شڪتي ڪا شرنهار هين هئ شستر.  
جو سدا شسترداري هئ وهي سدا مهاداني، ورداني هئ. سڀ شستر قائم رهندي هئ؟ ڪي ڪي  
نهين، سدا. شڪتيون ڪي تپسيا نين سرو شڪتيوان ڪو لايا. آبي شڪتيون ڪو سرو شڪتيوان ڪو  
ڀرتڪيه ڪرنا هئ. هر قدم ۾ وردان ديتي جائو، شپ پاونا سين سڀڪو وردان دينا هئ.

سڪ ڪي ساگر ڪي بچي سدا سڪ سوروپ هو نان؟ سدا ملن ميلي ڪي خوشي ۾ جهولندي  
رهندي هو نان. کاتي، پيتي، چلتي ”اشوڪ“ ارڻات سنڪلپ ماتر ۾ پي شوڪ و دڪ ڪي لهر  
نه آئي. سدا سڪ سوروپ. دڪ ڪو طلاق ديني والي. ڪيونڪ دڪ ڪي دنيا ۾ آڏا ڪلپ رهي،  
آب تو سڪ ڪي واري هئ. سڪ ڪا ساگر ملا تو دڪ ڪاهي ڪا؟ سدا سڪي، يهي وردان باپ سين  
سدا ڪي ليئي مل گيا. اچا.

پرشن :- جب استول سادن سماپت هو جائينگي اس سميه شيوا ڪرني ڪي ليئي آبي سين  
ڪس بات ڀر ڌيان چاهيئي؟

اثر :- سيم ڪي سنڪلپون ڪو پاور فل بناني ڀر ڌيان چاهيئي جس سين اسڪا پرياءِ دور  
تڪ پهونچ سڪي. سنڪلپ ۾ اتي شڪتي آ جاتي جو آپ نين يهان سنڪلپ ڪيئا اوڙ وهان  
قل ملا. جسسي باپ پڙتي ڪا قل ديتي هئ وئسي آپ سرشت آتمائين ڀريوار ۾ سهيوگ ڪا قل  
دو اوڙ اس قل ڪا پڻ پڻ انيو ڪرو، آبي يه شيوا آرنپ ڪرو.

پرشن :- باپ دادا دواران ڪو ڪوئسي اونا شي خزاني ڀراپت هوئي هئ؟ ان خزانون  
سين ڀراپتيان ڪيا هوئي هئ؟

اثر :- پهلا بڙي سين بڙا خزانا هئ گيان ڌن، جس سين پڙاڻي ديه اوڙ دنيا سين مڪت،  
جيون مڪت استتي ڪي ڀراپتي هوندي هئ اوڙ مڪتي ڌام ۾ جاتي هئ. 2- يوگ ڪي خزاني  
سين سرو شڪتيون ڪي ڀراپتي هوندي هئ. 3- ڌارڻ ڪرني ڪي خزاني سين سرو گُٿون ڪي  
ڀراپتي هوندي هئ. 4- شيوا ڪي خزاني سين دعائون ڪا خزانا، خوشي ڪا خزانا ڀراپت هوتا  
هئ. 5- سنگر ڪي سميه ڪا خزانا سڀ سين بڙي سين بڙا اُمليه خزانا هئ، جس ۾ سرو خزاني

جمع کر سکتی ہیں۔

پرشن :- سنگم کا سمیہ اُملیہ کیوں ہے؟

اُتر :- ڪيونڪ سنگم سميه پر هيٺن پر ماتر باپ اوڙ پر ماتر بچون ڪا مڏر ملن هوتا هئ، جو اوڙ ڪسي ڀڳ ۾ نهين هوتا. 2- سنگم سميه هيٺن هئ جسپر باپ دادا دواران سرو خزاني پراپت هوتي هئ اوڙ ڪوئي ڀي ڀڳ ۾ جمع ڪا خاٽا، جمع ڪرني ڪي بئڪ هيٺن نهين هئ. 3- سنگم ڪي سميه، ايڪ جنم ۾ اُنڪ جنمون ڪي ليئي خزانا جمع ڪر سڪتي هو.

پرشن :- خزانہ دینی والا ایک ہے، سیکو ایک جیسا ایک ہیں سمیہ پر دیتا ہے لیکن خزانہ دار نمبر وار ہوتی ہے، کیون؟

اُتر :- کیونکہ ڈارٹ کرنی ہر ایک کا اپنا اپنا پرشارت ہے۔ ایک تو اپنی پرشارت سین پر الہٰتہ بناء سکتی ہے، دوسرا سید سننشت رہنا اور سرو کو سننشت کرنا، سننشتنا کی وشیشتنا سین خزانہ جمع کر سکتی ہے اور تیسرا شیوا سین خوشی کا خزانہ پراپت کر سکتی ہے۔

پرسن :- سنہند سمپر کر آتی کس بات کا دیان رھی تو شیوا پر پُچ کا اؤر دُعاؤن کا  
خاطا بہت سہج جمع کر سکتی ہئ؟

اُتر :- سدا نِمت پاء، نِرمات پاء، نِسوارت پاء، هر آتما پرت شپ پاونا اوُر شپ کامنا رهي  
توشیوا یر وا سنہنڈ سمپر کر آتی پُچ کا خاٹا اوُر دُعائون کا خاٹا بہت سہج جمع کر سکتی  
هئ۔ اچا۔

وردان - ايڪ باپ ۾ ساري سنسار ڪا اُنپوءِ ڪرني والي بيحد ڪي وٽاڻي پوءِ

بيحد ڪي وٽراڳي وهي بن سگهي جو باپ ڪو هيٺ ٻڌا سنسار سمجهي هئ. جنڪا باپ هيٺ سنسار هئ وه ٻڌا سنسار ۾ هيٺ رهيڻي، دوسري ۾ جائينگي هيٺ نهين توڪنارا سته هو جائينگا. سنسار ۾ ويڪتي اور وٽوسپ آجاتا هئ. باپ ڪي سمپتي سو ٻڌا سمپتي، اسي سمپتي ۾ رهي سڀن بيحد ڪي وٽراڳي هو جائينگي. ڪوئي ڪو ديڪتي هوئي پي نهين ديڪينگي. دکائي هيٺ نهين دينگي.

**سلوگن - پاورفل اِسْتِتي کا اَنپُو کَرني کي ليئي اِيکانت  
اُوَر رمٽيکٽا کا بئِلنس رکو۔**